

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116202244
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116202244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v spore žalobcu: Y. W. AUTOSERVIS - CZ, s miestom podnikania L. Novomeského 1, Košice - Staré mesto, IČO: 17 239 257, zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefániková 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému JUDr. Daliborom Tverďákom, advokátom, so sídlom Krmanova 1, Košice, o zaplatenie 949,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 27Cb/18/2016-282 z 5.9.2018 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 472,72 eur a 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 580,70 eur od 31.7.2013 do 24.11.2016, 5,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 368,43 eur od 7.8.2014 do 10.1.2017, 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 158,41 eur od 25.11.2016 do zaplatenia, 5,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 314,31 eur od 11.1.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.); v prevyšujúcej časti úroku z omeškania a paušálnej náhrady trov konania vo výške 40,00 eur konanie zastavil (výrok II.) a zároveň žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100%.

2. Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 949,13 eur s príslušenstvom z titulu krátenia poistného plnenia zo škodovej udalosti spôsobenej dopravnou nehodou. Uviedol, že:

- 28.5.2013 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Renault Thalia, EČV: KE245GL, rok výroky 2009, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému N.. Y. O.. Dňa 29.5.2013 poškodený nahlásil škodovú udalosť žalovanému, ktorý ju zaevidoval pod č. 8011747245 a následne nechal svoje motorové vozidlo opraviť v servise žalobcu. Náklady na opravu vo výške 2.867,29 eur si poškodený uplatnil u žalovaného faktúrou č. 130073. Oznamením o poistnom plnení zo 17.7.2013 žalovaný oznámil poistenému, že 15.7.2013 bolo ukončené šetrenie vyššie uvedenej poistnej udalosti s tým, že zo strany žalovaného došlo k poníženiu o 580,70 eur (náhradné diely) a teda poistenému bolo priznané 2.286,59 eur mínus 165,97 eur spoluúčasť. Poistné plnenie tak predstavuje sumu 2.120,62 eur. Celková nepriznaná suma 580,70 eur bola vlastníkom motorového vozidla postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky z 26.10.2015.

- 9.6.2014 došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle Daewoo Kalos, EČV: KE375DB, rok výroby 2003, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo Y. Š.. Keďže má poškodený so žalovaným uzavreté havarijné

poistenie, uvedenú škodovú udalosť žalovanému nahlásil a ten ju zaevidoval pod. č. XXXXXXXXXX. Následne si poistený (poškodený) nechal svoje motorové vozidlo opraviť u žalobcu, pričom náklady na opravu boli vo výške 909,17 eur. Túto sumu si poškodený uplatnil u žalovaného faktúrou č. XXXXXX. Dňa 23.7.2014 bolo poškodenému oznámené, že 22.7.2014 bolo ukončené šetrenie vyššie uvedenej udalosti s tým, že boli priznané alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,00 eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%), teda zo strany žalovaného došlo o poníženie 368,43 eur (náhradné diely - 335,66 eur, náklady na prácu - 30,37 eur a náklady na lakovací materiál - 2,40 eur). Poistenému tak bolo priznané 540,74 eur mínus 165,97 eur spoluúčasť. Poistné plnenie tak predstavuje sumu 374,77 eur. Nepriznaná suma 368,43 eur bola vlastníkom motorového vozidla postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky z 26.10.2015. Taktiež bolo poškodenému oznámené, že v prípade doloženia nadobúdacích daňových dokladov o nákupe originálnych náhradných dielov servisom je možné pristúpiť k prehodnoteniu zníženia poistného plnenia.

3. Žalobca ďalej uviedol, že náklady na prácu vypočítal priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla, pričom si účtoval 24,00 eur bez DPH. V tejto súvislosti poukázal na cenník mechanických, klampiarskych a lakovníckych prác v košickom regióne pre daný typ mot. vozidla a nepovažoval za dôvodné, že neboli uznané náklady na cenu práce v plnej výške, keďže v porovnaní s ostatnými autoservismi išlo o výhodnejšiu a nižšiu cenu.

Poukázal na to, že pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX predložil žalovanému doklad o kúpe náhradných dielov s uvedením ceny náhradných dielov, pričom sa jedná o originálne náhradné diely a pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX taktiež predložil doklad o kúpe náhradných dielov s uvedením ceny náhradných dielov. Preto ak žalovaný namietal priznanie kondenzátora klimatizácie, nakoľko v dodacom liste bol uvedený náhradný diel vodný chladič (čo považuje za iný náhradný diel) žalobca mal za to, že sa jedná o funkčne porovnateľný diel.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca poukázal na poistné podmienky, z ktorých nevyplýva, že na opravu je oprávnený iba „autorizovaný“ alebo zmluvný servis. „Nezávislé“ servisy sú podstatne lacnejšie, čo by malo byť výhodnejšie pre poistených ale zároveň aj pre poisťovne. Taktiež v Zmluvných dojednaniach pre havarijné poistenie motorových vozidiel ani Všeobecných poistných podmienok nie je uvedená požiadavka zdokladovania originality použitých náhradných dielov pri oprave a takáto požiadavka by ani nemala oporu v zákone ani v judikatúre a tiež z čl. VI. bodu 16 ZD vyplýva, že majú byť doložené iba hodnoverné doklady o oprave resp. o pôvode použitých náhradných dielov pri oprave motorového vozidla, nie však o ich originalite.

K cene práce a lakovaniu žalobca uviedol, že množstvo vykonanej práce, jej kvalita ako aj množstvo lakovacieho materiálu, či lakovacej konštanty nezávisí od toho, či bolo vozidlo opravované v autorizovanom alebo neautorizovanom servise a predložil vyjadrenie znalca v skutkovo a právne obdobnej veci.

Keďže žalovaný uhradil obom poškodeným iba časť jednotlivých faktúr, Zmluvami o postúpení pohľadávok poškodení (Y.. Š. a N.. Y.. O.) pohľadávky v časti neuhradených žalovaným postúpili na žalobcu.

4. Žalovaný nárok žalobcu neuznal, žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že vyplatil poistné plnenie v celom rozsahu v zmysle dojednaných poistných zmlúv, všeobecných poistných podmienok a zmluvných dojednaní a že dôvodom krátenia boli neprimerané náklady na náhradné diely, nepreukázanie ceny a originality druhu náhradných dielov použitých pri oprave a neprimerané náklady na cenu práce a lakovanie. Nevyplatil nadmerne, neúčelne a neoprávnene požadovaný rozdiel medzi žalobcom požadovanou výškou ceny náhradných dielov a nadobúdacou cenou náhradných dielov. Uviedol, že žalobcovi priznal náhradný diel „vodný chladič“, a to podľa nadobúdacích dokladov do výšky nadobúdacej hodnoty.

Pri nákladoch na cenu práce žalovaný akceptoval sumu 20,00 eur/NH s DPH, pričom pri určení sadzby za jednu NH žalovaný vychádzal z cien, ktoré obvykle používajú neautorizované servisy v danom regióne. Taktiež žalovaný namietal neplatnosť Zmlúv o postúpení časti pohľadávky z 26.10.2015 z dôvodu ich neurčitosti, absencie podstatných náležitostí, ako aj z dôvodu neexistencie postupovanej pohľadávky. V tejto súvislosti navrhol výsluch právnych predchodcov žalobcu a to p. Y. O. a P. Y. Š..

X. Po podaní žaloby žalovaný čiastočne plnil, a to pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX doplatil sumu 422,29 eur (teda ostala neuhradená suma 158,41 eur) a pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX doplatil

sumu 54,12 eur (ostala neuhradená suma 314,31 eur). Dňa 28.6.2017 žalobca zobral žalobu sčasti späť, a keďže žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil, súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP. Vo zvyšnej časti návrhu t.j. na úhradu sumy 472,72 eur a 5,5% úroku z omeškania ročne zo sumy 580,70 eur od 31.7.2013 do 24.11.2016, 5,15% úroku z omeškania ročne zo sumy 368,43 eur od 7.8.2014 do 10.1.2017, 5,5% úroku z omeškania ročne zo sumy 158,41 eur od 25.11.2016 do zaplattenia, 5,15% úroku z omeškania ročne zo sumy 314,31 eur od 11.1.2017 do zaplattenia, žiadal žalobca zaviazať žalovaného.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie (listinami predloženými žalobcom - faktúrou č. 130073 a fa.č. 140068, Oznámením o poistnom plnení zo 17.7.2013 a z 23.7.2014, Zmluvami o postúpení časti pohľadávky z 26.10.2015, Cenníkmi autoservisov, kalkuláciou nákladov na opravu, dokladmi o kúpe náhradných dielov s uvedením ceny náhradných dielov, vyjadrením znalca; ako aj listinami predloženými žalovaným - poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX z 1.4.2009 a č. XXXXXXXXXXXX z 28.9.2010, zoznamom zmluvných servisov, zápismi o obhliadke, sprievodnými listami kalkulácie opravy, kalkuláciou ceny opravy) a citujúc ust. § 261 ods. 9, § 369 ods. 1, 2, § 365 veta prvá Obchodného zákonníka, § 788 ods. 1, 3, § 797 ods. 2 a 3 prvá veta, § 799 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 145 ods. 2 CSP ako aj čl. VI. bod 16, IX. bod 2 a 4 Zmluvných dojednaní) a mal na nesporné - uzatvorenie havarijného poistenia poškodených u žalovaného, vznik škodovej udalosti v dôsledku dopravnej nehody, fakturovanie vykonanej opravy motorového vozidla žalobcom u žalovaného, krátenie poistného plnenia pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX vo výške 580,00 eur a pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX vo výške 368,43 eur, po čiastočnom späťvzatí žaloby vo výške 158,41 eur a 314,31 eur. Sporný bol dôvod krátenia poistného plnenia spočívajúci v nákladoch na náhradné diely a nákladoch na cenu práce a lakovanie, či toto krátenie bolo v zmysle poistných podmienok, vyžadovanie dokladov žalovaným či zodpovedalo poistným podmienkam, či bolo dôvodné, možnosť vykonania opravy motorových vozidiel v autorizovaných alebo neautorizovaných servisoch.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca riadne zdokladoval výšku škody a nemal povinnosť zisťovať pôvod náhradných dielov. V poistných podmienkach žalovaného nie je presne stanovené, ako konkrétne doklady, ktoré by boli pre žalovaného hodnoverné, má predložiť poistený. Zdôraznil, že zo strany žalobcu nedošlo k vedomému porušeniu poistných povinností v zmysle ust. § 799 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca zveril opravu motorového vozidla spoločnosti s ručením obmedzeným, zapísanej v obchodnom registri, ktorá vykonáva opravu motorových vozidiel. Zo VPP ani Zmluvného dojednania pre havarijné poistenie motorových vozidiel nevyplýva, že žalobca má povinnosť dokladovať originalitu použitých náhradných dielov.

8. Je nepochybné, že žalobca si splnil všetky svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona, škodovú udalosť riadne ohlásil, uplatnil si nárok na náhradu škody, predložil faktúry za opravu motorových vozidiel, v ktorých žiadal zaplatiť cenu za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, svoje tvrdenia preukázal a tým uniesol dôkazné bremeno a preto súd jeho žalobe po čiastočnom späťvzatí vyhovel. Naopak žalovaný svoje dôkazné bremeno neuniesol a keďže nezaplatil vyúčtované sumy riadne a včas dostal sa do omeškania, a preto si žalobca uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, ktorý mu súd taktiež priznal.

9. Návrh žalobcu na predloženie žalovaným likvidačného spisu pri oboch poistných udalostiach na ozrejmenie spôsobu výpočtu cien náhradných dielov ako aj návrh žalovaného na vykonanie dopytu voči neautorizovaným servisom v príslušnom regióne a návrh na výsluch N.. Y. Š. a Y. O. ohľadne platnosti zmlúv o postúpení pohľadávok, súd zamietol.

10. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP a keďže žaloba mal vo veci plný úspech, priznal mu súd náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 100%.

11. Proti tomuto rozsudku (výroku I. a III.) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol a zároveň zaviazal žalobcu na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, alebo aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), že súd prvej inštancie dospel na

základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP).

12. Žalovaný vo svojom rozsiahlom odvolaní opísal skutkový stav veci a zdôraznil, že v plnom rozsahu zotrúva na všetkých svojich tvrdeniach a argumentácií predloženej súdu prvej inštancie, odkazuje na ne a žiada, aby odvolací súd pri rozhodovaní bral na tieto zreteľ.

13. Pri likvidácii poisťných udalostí žalovaný vychádzal zo všetkej zabezpečenej dokumentácie a postupoval plne v súlade s uzatvorenými poisťnými zmluvami, VPP a zmluvnými dojednaniami, a preto má za to, že žalobou uplatňovaný nárok je v celom rozsahu nedôvodný. Žalovaný uhradil primerané náklady na opravu poškodených motorových vozidiel v zmysle čl. IX. ods. 2 Zmluvných dojednaní. Pri likvidácii poisťnej udalosti sa nenahrádzajú akékoľvek náklady, ale len primerané náklady na náhradné diely, cenu práce a lakovanie. V každom jednotlivom prípade pri poisťných udalostiach sú priznané iba primerané náklady (vymedzené v čl. IX. ods. 2 písm. c/ ZD) na opravu poškodeného motorového vozidla. Žalovaný nevyplatil len nadmerne, neúčelne a neoprávnene požadovaný rozdiel medzi žalobcom nedôvodne určenou výškou ceny opravy a certifikovaným výpočtom žalovaným podľa programu AUDATEX.

14. K poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX žalovaný uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 368,43 eur s prísl. Dňa 10.1.2017 žalovaný poskytol žalobcovi dodatočne plnenie vo výške 54,12 eur, a to na základe dokladu preukazujúceho kúpu, t.j. pôvod náhradného dielu predloženého žalobcom v priebehu súdneho konania. Poskytnuté plnenie bolo v plnej výške nadobúdacej hodnoty použitých náhradných dielov, t.j. účelne vynaložených nákladov na náhradné diely (viď. faktúra č. XXXXXXXXX spoločnosti CARMAX CENTRUM s.r.o. a Dodací list. č. XXXXXXXX k tejto faktúre). Z vyjadrenia likvidátora N.. T.. O. k vyššie uvedenej škodovej udalosti vyplýva, že nepriznané náklady pozostávajú zo sumy 281,54 eur - náhradné diely, sumy 30,37 eur - cena práce a sumy 2,40 eur - lakovací materiál, čo spolu predstavuje sumu 314,31 eur. Žalovaný má za to, že uhradil poškodenému, resp. žalobcovi všetky primerané náklady na opravu motorového vozidla.

15. K poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX žalovaný uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 580,70 eur s prísl., ktorá podľa vyjadrenia likvidátora Y.. X. predstavovala sumu za nepriznané náhradné diely z dôvodu, že žalobca resp. jeho právny predchodca nepredložil nadobúdacie doklady k týmto dielom. Dňa 22.11.2016 žalovaný poskytol žalobcovi dodatočné plnenie vo výške 422,29 eur na základe dokladov - dodacieho listu dodávateľa ELIT SLOVAKIA s.r.o. a faktúry č. XXXXXXXXX s výdavkovým pokladničným dokladom pre EURO-SATURN, predložených žalobcom v priebehu súdneho konania. Nepriznaný náklad za náhradné diely predstavuje sumu 158,41 eur. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca až v priebehu súdneho konania predložil nadobúdací doklad k nepriznaným dielom, na základe čoho došlo k plneniu za všetky žalobcom fakturované náhradné diely, a to v plnej výške požadovanej žalobcom, s výnimkou žalobcom fakturovaného kondenzátora klimatizácie. Sporná suma teda predstavuje rozdiel medzi žalobcom požadovaným plnením za diel (kondenzátor klimatizácie) a žalovaným priznanou cenou za použitý náhradný diel. Žalovaný priznal za použitý náhradný diel sumu 276,76 eur, čo zodpovedá v celom rozsahu nadobúdacej ceny za tento náhradný diel v zmysle žalobcom predloženej faktúry č. 30130218, avšak žalobca požaduje sumu 435,17 eur (435,17 - 276,76 = 158,41). Práve predložením nadobúdacích dokladov zo strany žalobcu bolo preukázané, že pri oprave poškodeného motorového vozidla nebol použitý žalobcom fakturovaný diel - kondenzátor klimatizácie ale diel - vodný chladič. Podľa žalobcu sa má jednať o funkčne porovnateľný diel.

16. Teda vo vzťahu k sume poisťného plnenia za náhradné diely žalovaný vychádzal z nadobúdacích dokladov predložených žalobcom a má za to, že uhradil plnú sumu v zmysle týchto nadobúdacích dokladov. Podľa žalovaného je spornou suma, ktorú si žalobca fakturuje nad rámec sumy, ktorá vyplýva z nadobúdacích dokladov a keďže z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalobca nemá v predmete podnikania predaj tovaru, nie je oprávnený si vytvárať zisk z predaja náhradných dielov.

17. K odbornému vyjadreniu č. 65/2017 žalovaný uviedol, že je bez právnej relevancie k prejednávánemu prípadu.

18. Zdôraznil, že žalobcovi vyplatil poistné plnenia v celom rozsahu, v zmysle dojednaných poistných zmlúv a VPP. Žalobca si svoj nárok odvodzuje výlučne a iba od neuhradených faktúr, ktoré sám vyhotovil a teda sám jednostranným právnym úkonom „určil“ výšku požadovaného plnenia.

19. Podľa žalovaného žalobca, resp. poškodení boli v zmysle poistnej zmluvy povinní predložiť požadované nadobúdacie doklady už počas likvidácie poistnej udalosti, t.j. pred podaním samotnej žaloby. Žalovanému však boli tieto doklady predložené až počas súdneho konania, teda súdne konanie v tejto časti zaviniť žalobca. Žalovaný dané sumy uhradil bez zbytočného odkladu po tom, čo žalobca predložil nadobúdacie doklady k náhradným dielom. Preto je zrejmé, že žalovaný sa v tejto časti vôbec nedostal do omeškania.

20. Žalovaný má za to, že žalobca si cenu práce za opravu motorového vozidla stanovil sám, pričom túto cenu práce nadhodnotil, a preto žalovaný opakovane trval na vykonaní dopytu súdom na neautorizované servisy k určení ceny prác za jednu normohodinu v danom regióne pre príslušný typ a značku motorového vozidla, a to s odkazom na čl. IX. ods. 2 Zmluvných dojednaní. Žalobcom predložené cenníky sú bez právneho významu, keďže žalobca predložil cenníky autorizovaných servisov, pričom sám je neautorizovaným servisom.

21. V závere odvolania žalovaný zotrval na námietke absolútnej neplatnosti Zmlúv o postúpení časti pohľadávky z 26.10.2015, z dôvodu ich neurčitosti, absencie podstatných náležitostí, ako aj z dôvodu neexistencie postupovanej pohľadávky. Má za to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

22. Taktiež žalovaný nesúhlasí s rozhodnutím o trovách konania, keďže súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil a nezohľadnil skutočnosť, že žalobca zaviniť zastavenie konania v tej časti, v ktorej vzal svoju žalobu späť ako aj v časti žalovanej sumy (476,41 eur), keďže žalovanému nepredložil nadobúdacie doklady k náhradným dielom pred začatím súdneho konania, ale až v jeho priebehu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/60/2017 a rozhodnutie NS SR z 27.9.2012 sp.zn. 7MCdo/15/2011.

23. Žalobca vo svojom vyjadrení v prvom rade citoval čl. IX ods. 2 a 3 Zmluvných dojednaní a tvrdí, že žalovaný pri šetrení jednotlivých poistných zmlúv nepostupoval podľa uvedených ustanovení.

24. Uviedol, že pri posudzovaní dôvodnosti a zákonnosti krátenia poistného plnenia pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX je potrebné vychádzať z Oznámenia o poistnom plnení z 23.7.2014. Má za to, že už viackrát sa v konaní pred súdom prvej inštancie vyjadril k dôvodu krátenia ceny prác a lakovania, z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis, avšak opakovane poukazuje na nezákonnosť rozlišovania a preferovania len niektorých servisov, resp. autorizovaných servisov. V tejto súvislosti poukázal na početnú judikatúru (rozsudok Okresného súdu Bratislava sp.zn. 11C/64/2013, rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 2C/21/2014, rozsudok Okresného súdu Košice II sp.zn. 24C/408/2015).

25. Zdôraznil, že cena za normohodinu práce je tvorená trhom a závisí od polohy servisu, technického, odborného. Softvérového či personálneho vybavenia toho-ktorého servisu, nie je toho, či sa jedná o autorizovaný alebo neautorizovaný servis. Servis určuje cenu práce tak, aby pokryl svoje náklady.

26. K námietke žalovaného, že nadobúdacie doklady od náhradných dielov boli poskytnuté až v priebehu súdneho konania, napriek tomu, že mali byť žalovanému predložené pred podaním žaloby, žalobca uvádza, že ak žalovaný žiadal predložiť nejaké doklady, mal tieto doklady žiadať počas šetrenia poistnej udalosti, čo však nežiadal. V zmysle poistných podmienok žalovaného žalobca nemá povinnosť predkladať nadobúdacie doklady o originalite náhradných dielov. Taktiež je podľa žalobcu irelevantné, aká bola nadobúdacia cena náhradných dielov, nakoľko žalovaný má plniť v zmysle poistných podmienok žalovaného, a to podľa čl. IX ods. 2 písm. a Zmluvných dojednaní. Podľa poistných podmienok žalovaného, žalovaný hradí katalógovú cenu náhradných dielov, nie obstarávaciu cenu náhradného dielu. Skutočnosť, že žalobca si účtoval katalógovú cenu náhradných dielov bola preukázaná dôkazmi predloženými žalobcom. Zľavy dané žalobcovi pri nákupe náhradných dielov, resp. nižšia nadobúdacia cena náhradných dielov, nemá žiaden vplyv na výšku poistného plnenia v zmysle poistných podmienok. Právni predchodcovia žalobcu t.j. poistení, majú právo na poistné plnenie v plnej výške v zmysle poistnej

zmluvy a to bez ohľadu na použité náhradné diely či skutočnosť, či by oprava bola alebo nebola vykonaná. Vzájomné vzťahy, resp. výška nároku na poistné plnenie, závisí od poistných podmienok žalovaného, resp. od vzťahu žalovaného a poisteného, nie od skutočnosti, za akú cenu nadobudol náhradné diely servis vykonávajúci opravu, ako tretí subjekt a ani nie od vzájomného obchodného vzťahu medzi žalobcom ako servisom a jeho dodávateľom.

27. Aj pri poistnej udalosti č. 8011747245 žalovaný opäť stotožnil obstarávaciu cenu náhradných dielov s katalógovou cenou náhradných dielov aj napriek tomu, že podľa poistných podmienok žalovaného, žalovaný hradí katalógovú cenu dielov, bez ohľadu na ich nadobúdaciu cenu.

28. V Oznámeniach o poistnom plnení z 23.7.2017 a 17.7.2013 žalovaný namietal iba cenu práce, lakováciu konštantu a nepredloženie nadobúdacieho dokladu od náhradných dielov, následne však vo svojich vyjadreniach rozporoval už aj cenu dielov, čím došlo k dodatočnej zmene dôvodov krátenia. S poukazom na ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka má žalobca za to, že žalovaný nemôže následne namietat ďalšie skutočnosti, ktoré predtým nenamietal a uznal, lebo by došlo k nezákonnej zmene dôvodov krátenia.

29. K povinnosti predkladať nadobúdacie doklady od náhradných dielov žalobca citujúc č. VI bod 16 Zmluvných dojednaní a § 799 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka zdôraznil, že poistený je povinný doložiť hodnoverné doklady o oprave, a to buď hodnoverné doklady o oprave, resp. doklady o pôvode náhradných dielov. Poistený, teda žalobca nemal povinnosť doložiť doklad o oprave (faktúru) a zároveň aj doklad o pôvodne použitých náhradných dielov. Teda žalobca si splnil svoju povinnosť predložiť hodnoverné doklady o oprave už predložením faktúr za opravu, a to faktúry č. K. a faktúry č. K.. Totiž v poistných podmienkach žalovaného pre havarijné poistenie motorových vozidiel nie je uvedené, aké hodnoverné doklady o oprave vozidla by mal poistený predložiť. Ak by žalobca pripustil argumentáciu poisťovne, pripustil by výklad výlučne v jej prospech, v danom prípade silnejšej strany, ktorá na rozdiel od žalobcu resp. poisteného disponuje rozsiahlym technickým aj právnym aparátom a navyše by bolo aj v rozpore s princípom „contra proferentem“. Zároveň žalovaný o potrebe „doloženia nadobúdacích daňových dokladov o nákupe originálnych náhradných dielov servisom“, informoval až v čase, keď bolo šetrenie ukončené, nie v čase jeho výkonu. Podľa žalobcu žalovaný má zistiť rozsah povinnosti plniť v čase šetrenia, t.j. v čase šetrenia je povinný si zabezpečiť všetky relevantné podklady, a nie ukončiť šetrenie a následne dožadovať ďalšie podklady. Je irelevantné, ak žalovaná žiada akékoľvek doklady, ktoré by mali byť podkladom pre šetrenie, potom, ako výslovne ukončí šetrenie poistnej udalosti (viď. Oznámenie o poistnom plnení zo 17.7.2013, kde je uvedené: „Oznamujeme Vám, že dňa 15.7.2013 sme ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe...“ alebo Oznámenie o poistnom plnení z 23.7.2014, kde je uvedené: „Oznamujeme Vám, že dňa 22.7.2014 sme ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe...“).

30. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný - poisťovňa nemôže založiť krátenie poistného plnenia len na základe svojho subjektívneho názoru o tom, ktorý doklad o nákupe náhradných dielov bude považovať za hodnoverný a ktorý už nie, resp. z dôvodu nepredloženia dokladu o originalite náhradných dielov. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/14/2017 z 30.1.2018 a sp.zn. 19Co/113/2012 zo 14.5.2013, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave z 25.1.2018 sp.zn. 4Cob/5/2016 a sp.zn.6Co/840/2014 zo 6.7.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/272/2011 z 2.2.2012 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/124/2014 z 26.3.2014. Súd sa už vo svojej judikatúre dostatočne vysporiadali s nesplnením povinnosti poisteného predložiť hodnoverné doklady o oprave a následným znížením poistného plnenia, resp. s povinnosťou poisteného predkladať doklady potvrdzujúce originalitu dielov, a vplyv týchto skutočností na krátenie poistného plnenia.

31. Opakovane žalobca zdôraznil, že pokiaľ žalovaný raz žiadal doklady o originalite náhradného dielu inokedy o pôvodne dielu, jedná sa o odlišné požiadavky, nakoľko nemožno v danom prípade pojem „pôvod“ a „originalita“ považovať za to isté, resp. za synonymá. Pôvod možno chápať ako určitú časovú alebo miestnu veličinu, t.j. miesto, odkiaľ náhradný diel pochádza (napr. dodávateľ náhradného dielu, krajina pôvodu). Originalita náhradného dielu však je vlastnosť dielu, ktorá sa vyznačuje určitými kvalitatívnymi a kvantitatívnymi špecifikami a preukazuje sa určitým kódom. Originalita dielu však nepreukazuje jeho pôvod, t.j. dodávateľa náhradného dielu či krajinu pôvodu a opačne pôvod dielu t.j. dodávateľ, nepreukazuje originalitu dielu. Teda sa jedná o rozdielne vlastnosti a požiadavky žalovaného, ktoré nie sú obsiahnuté v poistných podmienkach.

32. K námietke žalovaného ohľadne absolútnej neplatnosti Zmlúv o postúpení časti pohľadávok z 26.10.2015, žalobca poznamenáva, že postúpenie pohľadávky je z povahy veci vždy spojené s prevodom subjektívneho práva na plnenie, ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu a má relatívny charakter. Určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. V predmetnom prípade postupovania/poistení (Y. Š. a N.. Y.O.), t.j. veriteľa, postúpili svoje pohľadávky voči žalovanému, ktoré mu mali byť vyplatené z titulu nároku na krátené poisťné plnenie z jasne označených a špecifikovaných poisťných udalostí, na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať neuhradené pohľadávky od žalovaného. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný (viď. R (ČR) 27/2008, NS ČR sp.zn. 29Odo/775/2004, NS ČR sp.zn. 28Cdo/1092/2009, uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/132/2007, nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 242/07-29 a sp.zn. I. ÚS 243/07-25, rozsudok NS SR sp.zn. 1MOboV/6/2006 a nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 640/2014 z 1.4.2015).

33. Citujúc ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, pričom príslušenstvo pohľadávky tvoria úroky z omeškania ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Zároveň možno postúpiť aj budúcu pohľadávkou a teda aj pohľadávkou, ktorá má vzniknúť v budúcnosti nevylučuje právny poriadok z okruhu postupiteľných práv. V praxi sú týmto spôsobom bežne postupované napr. aj úroky z omeškania a ďalšie príslušenstvo. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28.6.2018 sp.zn. 4Cob/31/2018). Podľa žalobcu teda neexistencia postupovanej pohľadávky alebo jej časti v dobe uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení časti pohľadávky, nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej, ale iba zodpovednosť postupcu t.j. právneho predchodcu žalobcu, voči postupníkovi (žalobcovi). S poukazom na uznesenie NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011 žalobca považuje námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu za bezpredmetnú a nedôvodnú.

34. Žalobca taktiež nesúhlasí s názorom žalovaného, že pri trovách konania a úspechu vo veci treba prihliadať aj na príslušenstvo pohľadávky. Rozhodujúci je úspech v uplatnenej istine, a to bez príslušenstva. Aj žalobca pri vyčíslňovaní trov konania v podanej žalobe vychádzal iba z istiny, nie aj z príslušenstva. Taktiež aj súdny poplatok je vyrubovaný z istiny a nie príslušenstva. Zároveň aj úrok z omeškania je v žalobnom návrhu zadaný iba v neurčitej výške - „do zaplatenia“, nakoľko žalobca nikdy nevie odhadnúť, kedy dôjde k zaplateniu pohľadávky. V zmysle uvedeného, ako aj v súlade so spravodlivým procesom a dobrými mravmi, úspech vo veci je potrebné posudzovať podľa objektívnych skutočností a podľa istiny, nie však príslušenstva. V tejto súvislosti žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu uznesenie NS SR sp.zn. 2MCdo/13/2014, nález ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 2904/16, uznesenie NS SR z 27.11.2008 sp.zn. 6Obo/243/2007 a zdôraznil, že úspech vo veci má súd skúmať čo do objektívneho právneho základu veci vo vzťahu k predmetu sporu. Preto späťvzatie žaloby v časti úrokov z omeškania zo strany žalobcu po začatí konania, nemá vplyv na rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania medzi stranami sporu. Žalobca nemal v zmysle poisťných podmienok žalovaného povinnosť predkladať nadobúdacie dohody k náhradným dielom, preto ani žalovaný nemohol zákonne krátiť poisťné plnenie. Skutočnosť, že v rámci súdneho konania boli predložené ďalšie doklady bola už len dobrá vôľa žalobcu, nebola to jeho povinnosť. Poisťovňa, teda žalovaný, nemôže podmieňovať poskytnutie poisťného plnenia predložením dokladov od tretej osoby, keďže ide o ingerenciu tretieho subjektu, odlišného od účastníka zmluvného vzťahu alebo osoby, pre ktorú vyplývajú priamo zo zmluvy práva a povinnosti, t.j. osoby odlišnej od poisteného a poisťovateľa.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že žalobu podal dôvodne a žalovaný čiastočne plnil až po podanej žalobe, čím zaviniel zastavenie konania v tejto časti. Vo zvyšnej časti bol nárok žalobcu priznaný súdom, preto žalobca bol vo veci úspešný a nie je možné posudzovať zastavenie konania v časti, v ktorej žalovaný plnil po podaní žaloby, za neúspech žalobcu.

36. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prevej inštancie.

37. K vyjadreniu žalobcu zaujal stanovisko žalovaný a zotrval v celom rozsahu na argumentácii, ktorá je obsahom odvolania z 11.5.2018. Namieťa všeobecné a neurčité tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalovaný nepostupoval pri likvidácii predmetných poistných udalostí v zmysle dojednaných poistných podmienok a má za to, že žalovaný pri obidvoch poistných udalostiach poistné plnenie nekrátil, ale naopak poskytol poistné plnenie v celom rozsahu v zmysle dojednaných poistných zmlúv.

38. Opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobca pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX predložil nadobúdacie doklady preukazujúce pôvod náhradných dielov až v priebehu súdneho konania, pričom na základe týchto dokladov žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 54,12 eur. Poskytnuté poistené plnenie bolo v plnej výške nadobúdacej hodnoty použitých náhradných dielov, t.j. účelne vynaložených nákladov na náhradné diely. Pri poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX žalobca predložil nadobúdacie doklady preukazujúce pôvod použitých náhradných dielov taktiež až v priebehu súdneho konania, pričom na základe týchto dokladov žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 422,29 eur a teda poskytol plnenie za všetky žalobcom fakturované náhradné diely, a to v plnej výške požadovanej žalobcom. Navyše predložením nadobúdacích dokladov zo strany žalobcu bolo preukázané, že pri oprave poškodeného motorového vozidla nebol použitý žalobcom fakturovaný diel - kondenzátor klimatizácie, ale diel - vodný chladič. Žalovaný teda pri tomto náhradnom diele priznal poistné plnenie za použitý náhradný diel - vodný chladič, a to v nadobúdacej cene za tento náhradný diel, opätovne podľa žalobcom predloženej faktúry č. XXXXXXXXX o jeho nákupe. Podľa tvrdenia žalobcu sa jedná o funkčne porovnateľný diel, čo však už žalobca nepreukázal.

39. Podľa žalovaného povinnosť predkladať doklady o pôvode použitých náhradných dielov vyplýva z ust. čl. VI. ods. 16 Zmluvných dojednaní. Právny predchodca žalobcu si bol tejto povinnosti vedomý a rovnako tak aj žalobca (napr. aj z jeho bežnej servisnej činnosti). Navyše aj z obsahu oznámení o poistnom plnení vyslovene vyplýva, že v prípade predloženia nadobúdacích dokladov k náhradným dielom dôjde k prehodnoteniu poistného plnenia. Žalovaný uhradil primerané náklady na náhradné diely v zmysle čl. IX. ods. 2 Zmluvných dojednaní, kde poskytnuté poistné plnenie bolo v plnej výške nadobúdacej hodnoty použitých náhradných dielov, t.j. účelne vynaložených nákladov na náhradné diely.

40. Vo vzťahu k nákladom na cenu práce nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalobca predložením cenníkov autoservisov preukázal obvyklosť ním fakturovanej ceny práce za jednu normohodinu, nakoľko uvedené cenníky neuvádzajú cenu práce pre príslušný typ a značku motorového vozidla v danom regióne v rozhodnom čase vykonania opravy. Žalobca je neautorizovaným servisom a je potrebné rozlišovať medzi nákladmi na opravu, ktoré vzniknú v autorizovanom servise a nákladmi na opravu, ktoré vzniknú v neautorizovanom servise. Žalovaný poskytol primerané náklady na cenu práce ako aj na lakovací materiál v zmysle čl. IX. ods. 2 Zmluvných dojednaní.

41. Aj argumentáciu žalobcu k aplikácii princípu preferencie platnosti právnych úkonov žalovaný namieťa ako účelovú. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nie je možné napraviť (zhojiť) aplikáciou žalobcom prezentovaného princípu. Absolútna neplatnosť Zmlúv o postúpení časti pohľadávky je daná tak pre neurčitosť ich obsahu, ako aj neexistenciu postupovaných pohľadávok. Je nesporné, že minimálne v časti postupovanej paušálnej náhrady nákladov (nárok podľa Obchodného zákonníka) pohľadávka právnych predchodcov žalobcu (fyzické osoby nepodnikatelia) objektívne ani len nemohla existovať. Taktiež žiadne trovy súdneho konania v čase uzatvárania Zmlúv o postúpení časti pohľadávky neexistovali. Postupovanie explicitne vymedzenej časti pohľadávky, ktorá objektívne nemohla existovať (paušálna náhrada nákladov) a časti pohľadávky, ktorá v danom čase neexistovala (trovy súdneho konania), má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, a to z dôvodu zjavnej vady jej esenciálnej časti - vymedzenia postupovanej pohľadávky. Vysvetlenie žalobcu o postúpení budúcej pohľadávky (vo vzťahu k úrokom z omeškania a ďalšieho príslušenstva) nezodpovedá obsahu zmluvy a je len pokusom o účelovú interpretáciu absolútne neplatného právneho úkonu. Postúpenie paušálnej náhrady nákladov sa žalobca ani len nepokusil vysvetliť.

42. Ďalšia účelová argumentácia žalobcu je s poukazom na citáciu uznesenia NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011, v ktorom je prezentovaný právny názor k odplatnému postúpeniu pohľadávky, pričom v predmetnej veci z predložených Zmlúv o postúpení časti pohľadávky vyplýva bezodplatnosť postúpenia pohľadávky.

43. V závere vyjadrenie žalovaný zotrval aj na tvrdení, že pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania je rovnako potrebné prihliadať aj na príslušenstvo žalovanej pohľadávky. Žalobca pri nároku na náhradu trov súdneho konania poukázal posudzovanie škody a výšky škody z povinného zmluvného poistenia. Predmetom súdneho konania je však nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia motorového vozidla. Vzhľadom na zrejmu a nespornú povinnosť žalobcu na predloženie dokladov o nadobudnutí použitých náhradných dielov, ktoré žalobca predložil až v priebehu konania je zjavné, že ak by predložil dané doklady riadne v priebehu likvidácie poistných udalostí, nemuselo k súdnemu konaniu vôbec dôjsť. Žalovaný aj po podaní žaloby postupoval v zmysle dojednaných poistných zmlúv t.j. po predložení potrebných dokladov zo strany žalobcu uhradil sumu 476,41 eur. V tejto časti istiny teda nemožno konštatovať úspech žalobcu, keďže v tejto časti splnil podmienky na plnenie až po podaní žaloby. Rovnako žalobca nebol úspešný v časti uplatňovaných úrokov z omeškania a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

44. Žalobca vo svojom vyjadrení zo 14.1.2019 uviedol, že plne zotráva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a argumentácii, pričom odvolanie ako aj ďalšie vyjadrenia žalovaného považuje za nedôvodné a účelové. Uviedol, že predmetom konania vedenom na súde prvej inštancie bolo krátenie poistných plnení z havarijného poistenia, a to z poistnej udalosti č. 8011747245 na motorovom vozidle Renault Thalia s EČV: KE245GL poisteného N. Y. O., a to vo výške 580,70 eur s prísl. a z poistnej udalosti č. 8012080534 na motorovom vozidle Daewoo Kalos s EČV: KE375DB poisteného Jozefa Šandora, a to vo výške 368,43 eur s prísl., t.j. spolu vo výške 949,13 eur s prísl.

45. Opätovne poukázal na to, že žalovaný nepostupoval v súlade so Zmluvnými dojednaniami, keď jednak nepostupoval podľa čl. IX. ods. 2 písm. a/ Zmluvných dojednaní žalovaného, podľa ktorého žalovaný hradí „účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál, účtované podľa opravcu, sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu, prípadne s katalógovými cenami náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom“, t.j. žalovaný hradí katalógovú cenu dielov a nie podľa nadobúdacieho dokladu. Žalobcovi nie je jasné, akú sumu by uhradil žalovaný, ak by nadobúdacia cena bolo vyššia ako katalógová cena. Je teda irelevantné, aká bola nadobúdacia cena náhradných dielov, nakoľko žalovaný má plniť v zmysle poistných podmienok žalovaného. Zdôraznil, že vzájomné vzťahy, resp. výška nároku na poistné plnenie, závisí od poistných podmienok žalovaného, resp. od vzťahu žalovaného a poisteného, nie od skutočnosti, za akú cenu nadobudol náhradné diely servis vykonávajúci opravu, ako tretí subjekt a ani nie od vzájomného obchodného vzťahu medzi žalobcom ako servisom a jeho dodávateľom.

46. Žalobca poukázal aj na čl. IX ods. 2 písm. b/ Zmluvných dojednaní žalovaného, podľa ktorého „v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR.“ a má za to, že žalovaný opätovne bez ohľadu na hodinovú sadzbu v regióne, ktorú žalobca preukázal predloženými cenníkmi, svojvoľne určil cenu prác a lakovania.

47. K použitému náhradnému dielu „vodný chladič“ žalobca opakovane poukázal na podklady, ktoré predložil žalovanému a z ktorých je evidentné, že vodný chladič, ktorý bol použitý ako náhradný diel má číslo 30.103, ktorý sa pre dané vozidlá vyrobené po roku 06/2005, mal podľa vyjadrenia osoby na to oprávnenej použiť, a to aby vozidlo malo rovnaké funkčné vlastnosti ako pred poistnou udalosťou. V tejto súvislosti žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil aj samotné vyjadrenie predajcu, čím svoj nárok aj v tejto časti riadne preukázal.

48. K ďalšej námietke žalovaného, týkajúcej sa povinnosti predkladať doklady o pôvode použitých náhradných dielov z ust. čl. VI. ods. 16 Zmluvných dojednaní, ako aj skutočnosti, že nadobúdacie doklady od náhradných dielov boli poskytnuté až v priebehu súdneho konania, žalobca uviedol, že zotráva na svojich doterajších stanoviskách, a to že jednak nemal povinnosť predkladať akékoľvek ďalšie doklady, resp. „nadobúdacie doklady o kúpe originálnych náhradných dielov“ požadované žalobcom (zrejme žalovaným - poznámka odvolacieho súdu) po ukončení šetrenia a priebehu konania a zároveň ak žalovaný žiadal predložiť nejaké doklady, mal tieto doklady žiadať počas šetrenia poistnej udalosti, čo však nežiadal.

49. Opakovane tvrdí, že žalovaný - poisťovňa nemôže založiť krátenie poistného plnenia len na základe svojho subjektívneho názoru o tom, ktorý doklad o nákupe náhradných dielov bude považovať za hodnoverný a ktorý už nie, resp. z dôvodu nepredloženia dokladu o originalite náhradných dielov. V tejto

súvislosti žalobca opakovane poukázal na ustálenú prax súdov (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/14/2017 a sp.zn.19Co/113/2012 a pod.).

50. Aj v ďalšom žalobca zotrval na svojej doterajšej argumentácii a to jednak v nemožnosti rozlišovania servisov na autorizované/nea autorizované ako aj aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zdôraznil, že pohľadávky, ktoré sú predmetom postúpenia a ktoré sú zároveň predmetom tohto konania sú riadne a dostatočne jasne špecifikované, a to jednak číselne v sume ako aj konkrétnymi skutočnosťami, ako číslom poistnej udalosti, poškodeným vozidlom a pod. Taktiež príslušenstvom pohľadávky je v zmluve jasne uvedené a dokonca aj explicitne vymenované v súlade s § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Opakovane poukazujúc na rozhodovacia prax odvolacieho súdu (rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28.6.2018 sp.zn. 4Cob/31/2018) uviedol, že keby postupovaná pohľadávka alebo jej časť neexistovala v dobe uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení časti pohľadávky, táto skutočnosť nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej, ale iba zodpovednosť postupcu, t.j. právneho predchodcu žalobcu, voči postupníkovi (žalobcovi).

51. Čo sa týka trov konania, žalobca má za to, že rozhodujúci je úspech v uplatnenej istine, a to bez príslušenstva, čo vyplýva aj z odbornej literatúry a judikatúry všeobecných súdov (uznesenie NS SR sp.zn. 2MCdo/13/2014 a sp.zn. 6Obo/243/2007, vrátane právneho názoru Krajského súdu v Košiciach vysloveného v rozsudku zo dňa 28.6.2018 sp.zn. 4Cob/31/2018).

52. V závere poukázal na skutočnosť, že v skutkovo a právne obdobných až totožných veciach riadneho nevyplatenia poistného plnenia už existuje početná a ustálená judikatúra všeobecných súdov, preto konanie žalovaného resp. podanie odvolania žalovaným považuje žalobca iba za zjavné zneužitie práva a nerešpektovanie judikatúry súdov.

53. Preto opakovane navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

54. K vyjadreniu žalobcu opätovne zaujal stanovisko žalovaný podaním z 19.7.2019. Zdôraznil, že v celom rozsahu zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach a prednesoch. Vyjadrenie žalobcu je opakovaním jeho už skôr prezentovanej argumentácie, s ktorom sa žalovaný už náležitým spôsobom vysporiadal. Navyše argumentácia žalobcu o krátení poistného plnenia je účelová a nesprávna, keďže k žiadnemu kráteniu poistného plnenia zo strany žalovaného nedošlo a žalovaný uhradil žalobcovi, resp. jeho právnym predchodcom všetky dôvodné nároky, pričom postupoval plne v rozsahu dojednaných poistných podmienok.

55. Okrem iného uviedol, že povinnosť na predkladanie nadobúdacích dokladov bola judikovaná aj v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 2Cob/150/2017 a povinnosť predkladať nadobúdacie doklady preukazujúce pôvod použitých náhradných dielov jednoznačne vyplýva aj z obsahu poistných podmienok. Doklady preukazujúce pôvod náhradných dielov pri oboch poistných udalostiach boli zo strany žalobcu predložené až v priebehu súdneho konania a aj keď žalobca túto skutočnosť rozporuje, toto tvrdenie ničím nepodložil. Žalobca, ako servis vykonávajúci opravu si tejto povinnosti bol vedomý, pričom tieto doklady predložil až následne (v priebehu konania), čím zavinil vedenie súdneho konania.

56. K dôvodnosti použitia náhradného dielu - vodného chladiča č. 30.103 pri poistnej udalosti č. 8011747245, žalovaný opakovane poukázal na kalkuláciu nákladov žalobcu č. 183-2013A, z ktorej vyplýva použitie náhradného dielu - kondenzátora klimatizácie, a teda uvedeným konaním žalobca potvrdil správnosť postupu žalovaného (dôvodnosť vyžiadania nadobúdacích dokladov k náhradným dielom) keďže je zrejmé, že v kalkulácii uviedol iný diel ako ten, ktorý v skutočnosti použil.

57. V ďalšom žalovaný opakovane zdôraznil, že Zmluvy o postúpení pohľadávok (postupca Y. O., H. Y. Š.) sú absolútne neplatné právne úkony a čo sa týka náhrady trov súdneho konania poukázal na početnú judikatúru Krajského súdu v Košiciach (rozhodnutie sp.zn. 4Cob/31/2018 z 28.6.2018, sp.zn. 2Cob/150/2018 z 30.1.2019, sp.zn. 3Cob/31/2018 z 24.9.2018), kde pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania bolo zohľadnené aj nepriznané príslušenstvo.

58. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

59. Výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti úroku z omeškania a paušálnej náhrady trov konania vo výške 40,00 eur konanie zastavil (výrok II.) nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol odvolacím súdom preskúmaný. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 5.9.2018, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 472,72 eur a 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 580,70 eur od 31.7.2013 do 24.11.2016, 5,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 368,43 eur od 7.8.2014 do 10.1.2017, 5,5% úrok z omeškania ročne zo sumy 158,41 eur od 25.11.2016 do zaplatenia, 5,15% úrok z omeškania ročne zo sumy 314,31 eur od 11.1.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (výrok III.).

60. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza:

61. Žalovaný odôvodnil podané odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/, a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

62. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

63. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktoré nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo vtedy, ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo alebo vtedy ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo vyskytnú logický rozpor.

64. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

65. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu vrátane preskúmania napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP, na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

66. Súd prvej inštancie v tomto konaní vykonal potrebné dokazovanie a zistil, že v daných prípadoch normohodiny neboli vyššie, ako v prípadoch, ktoré uvádzal žalovaný.

67. Cenník prác servisu aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je podstatný, podstatné je ako boli práce účtované a či boli v danom regióne v rozhodnom období pre dané vozidlá v servisoch určených žalovaným ceny nižšie.

68. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, aby autorizované servisy účtovali menej (mali nižšiu normohodinu).

69. Napokon aj postúpenie pohľadávok bolo v súlade so zákonom a odôvodnenie rozsudku zodpovedá ust. § 220 CSP.

70. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

71. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

72. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).